

Σεργιάνι στη Θεσσαλονίκη με το ΚΘΒΕ

Μια τριήμερη χειμωνιάτικη βόλτα στη Θεσσαλονίκη με λιακάδα, κρύο και ψιλόβροχο. Κόσμος και κοσμάκης στις κεντρικές λεωφόρους Τιμισσκή και Εγνατίας, στον παραλιακό δρόμο του Λευκού Πύργου ενώπιον των Χριστουγέννων. Ανθρωποι κάθε ηλικίας να περιφέρονται χαζεύοντας, ψωνίζοντας, κουβεντιάζοντας. Κι η νεολαία πανταχού παρούσα στους δρόμους, αραχτή και πάλλουσα σε καφενεία, ταβέρνες, εστιατόρια.

Ο γράφων είχε να επισκεφθεί τη νύμφη του Θερμαϊκού τουλάχιστον επτά χρόνια. Και το χάρηκε που βρέθηκε μετά από τόσο καιρό, έστω και για τόσο λίγο, στην... αγκαλιά της. Κύριος σκοπός του ήταν να θεατριστεί, να προλάβει να δει τουλάχιστον τέσσερις παραστάσεις στο **Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος**.

Το ΚΘΒΕ, που παραμένει ο βασικός θεατρικός πνεύμονας της Θεσσαλονίκης με παραστάσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα, αναλόγια. Δημιουργικό και πολύπλευρο, δείχνει να είναι σε καλό δρόμο και με τον σχετικά φρέσκο καλλιτεχνικό διευθυντή του, τον σκηνοθέτη **Γιάννη Αναστασάκη**.

«Το τρίτο στεφάνι» του Κώστα Ταχτσής

Το «βαρύ πυροβολικό» της φετινής περιόδου, το πασίγνωστο μυθιστόρημα του **Κώστα Ταχτσής** «**Το τρίτο στεφάνι**» παρουσιάζεται στη μεγάλη σκηνή «Σ.Καραντινός» της Μονής Λαζαριστών γνωρίζοντας μεγάλες πένες.

Βασισμένο στη μεστή θεατρική διασκευή των Σταμάτη Φασουλή-Θανάση Νιάρχου ευτύχησε να πέσει στα χέρια ενός θεατρανθρώπου, που έχει φάει με το κουτάλι το νεοελληνικό έργο, εκφράζοντας τους λαϊκούς χυμούς του. Δηλαδή, στα χέρια του δημιουργού της 45χρονης «Στοάς» στην Αθήνα, του βετεράνου ηθοποιού και σκηνοθέτη **Θανάση Παπαγεωργίου**.

Είναι αξιοπρόσεκτο το πώς έστησε σκηνοθετικά μια αυθεντική λαϊκή παράσταση τρίωρης διάρκειας χωρίς να κουράζει, κρατώντας αμείωτο το ενδιαφέρον των θεατών με σωστό τέμπο δράσεων, εναλλα-

γών. Συντονίζοντας επιδέξια σχεδόν τριάντα ηθοποιούς επί σκηνής βγάζοντας το «μεδούλι» του κάθε ρόλου, μεγάλου και μικρού.

Είναι αξιοσημείωτο το πώς κατάφερε να προβάλλει τον σπαρταριστό, πηγαίο λόγο του Ταχτσή μέσα από τα μεσοπολεμικά, κατοχικά, μεταπολεμικά χρόνια. Αναδεικνύοντας τις δυο θρυλικές φιλενάδες αντιηρωίδες του, την Εκάβη και τη Νίνα, οι οποίες συμπυκνώνουν στον καθημερινό, αβίωτο βίο τους, πάθη, ελαττώματα, προτερήματα, καημούς, χαρές και πίκρες της Ελλάδας, που πλέει συνεχώς σαν καρυδότσουφλο στο πέλαγος με ανησυχία και φόβο, υπομονή, θέληση και ελπίδα.

Αφοπλιστική Εκάβη (καμία σχέση με την τηλεοπτική πεπατημένη των σίριαλ), η **Ελισάβετ Κωνσταντινίδου** στον πιο σημαντικό θεατρικό αβανταδόρικο ρόλο της, πλάθει υπέροχα αυτή τη νευρική, καταπιεστική, « μάνα κουράγιο- μάνα ναυάγιο» που τρέχει και δεν φτάνει με τα τέσσερα παιδιά της (δυο γιούς και δυο κόρες) αλλά και την καλή, πρόσχαρη φιλενάδα, προσφέροντας γέλιο και συγκίνηση. Στο ίδιο μήκος κύματος η έξοχη **Θάλεια Σκαρλάτου** ως ταλαιπωρημένη αλλά στέρεη στα πόδια της Νίνα, που αφηγείται τα... τρία στεφάνια της και το τι τραβάει από το «τέρας» την κόρη της Μαρία (ως Νίνα Β', επίσης καλή η Μαρία Χατζηϊωαννίδου).

Από τον πολυπληθή και καλά δομημένο θίασο ξεχωρίζουν ιδιαίτερα : Ο Νίκος Μαραγκόπουλος ως ρέμπελος, αθυρόστομος μικροαπατέωνας Δημήτρης, γιός της Εκάβης. Η Άννα Μαντά ως ατίθαση και γλωσσού Ελένη, κόρη της Εκάβης. Ο Δημήτρης Κολοβός ως καλόβολος και ήπιος Αντώνης, δεύτερος σύζυγος της Νίνας.

Στα συν της παράστασης, το έξυπνο και λειτουργικό ...διόρωφο σκηνικό του Γιώργου Πάτσα με διαφορετικά μίνι σπίτια στα πλαϊνά. Το πετυχημένο εικονικό περιβάλλον του Στάθη Μήτσιου στο κέντρο της σκηνής (φωτογραφίες ασπρόμαυρες που... ζωντανεύουν γειτονιές, προκουμαίες από παλιά Αθήνα, Θεσσαλονίκη...). Τα καλόγουστα κοστούμια εποχής της Λέας Κούση, η ατμοσφαιρική μουσική του Δημήτρη Μαραμή ,εμπλουτισμένη με γνωστά παραδοσιακά και λαϊκά τραγούδια.

«Ταξιδεύοντας με τον ΠΑΟΚ» του Σταύρου Τσιώλη

Το Μικρό Θέατρο της Μονής Λαζαριστών φιλοξενεί το τρυφερά χαριτωμένο έργο του **Σταύρου Τσιώλη «Ταξιδεύοντας με τον ΠΑΟΚ».**

Ο γνωστός σκηνοθέτης του κινηματογράφου, ο οποίος έχει δώσει κι άλλα νόστιμα θεατρικά δείγματα στο παρελθόν, καταπιάνεται εδώ με δυο μοναχικές έφηβες. Εγκαταλειμμένες σ'ένα ίδρυμα, το σκάνε από την Θεσσαλονίκη με σιδηρόδρομο στην Αθήνα, για να δουν την αγαπημένη τους ομάδα, τον ΠΑΟΚ, που παίζει στο Νέο Φάληρο με τον Ολυμπιακό. Ξεμένουν όμως στο Σταθμό Λαρίσης (χρήματα

γιόκ) και ακούνε από το ραδιόφωνο τον αγώνα ενώ περνάνε από κοντά τους εναλλάξ διάφορα πρόσωπα.

Η μοναξιά, η έλλειψη οικογένειας, η ανάγκη για ένα χάδι, μια συντροφιά, μια παρηγορητική κουβέντα είναι αυτά που ταλανίζουν υποδόρεια τις δυο φανατικές πισιρικές της θεσσαλονικιώτικης ομάδας.

Ο Ταξιάρχης Χάνος έστησε σκηνοθετικά μια γλυκόπικρη ρεαλιστική παράσταση. Οι δυο κοπέλες ερμη-

νεύουν απολαυστικά δυο γλυκύτατα φιντάνια που κερδίζουν και συγκινούν τους θεατές με την αθωότητα, την ενέργεια, την αφοσίωση που δείχνουν στην ομάδα και στα «ευγενικά παιδιά» της. Η **Στεφανία Ζώρα** ως παθιασμένη, εύθραυστη, ονειροπόλα Ιωάννα και η **Ελευθερία Αγγελίτσα** ως αρχηγική, εσωστρεφής, μαχητική αλλά κατά βάθος συντετριμμένη Κωνσταντίνα.

Πέντε περαστικοί με προβλήματα και ιδιορρυθμίες εμφανίζονται περιστασιακά και για λίγο στον σταθμό, σπάζοντας τη μονοτονία των δυο κοριτσιών. Τους αποδίδουν πειστικά οι : Σοφία Καλεμκερίδου, Μαριάννα Πουρέγκα, Τάσος Ροδοβίτης, Χάρης Παπαδόπουλος, Αριστοτέλης Ζαχαράκης.

«Ψύλλοι σ'αυτιά» του Ζωρζ Φεντό

Ο γράφων είχε δει το 1984 σε σκηνοθεσία Μίνου Βολανάκη την γαλλική αυτή κωμωδία, με την οποία εγκαινιάστηκε η λειτουργία του θεάτρου «Πόρτα» της Ξένιας Καλογεροπούλου (εκτός από κείνην, πρωταγωνιστούσαν ο Σταύρος Παράβας και η Μπέτυ Αρβανίτη).

Στην ξεθωριασμένη μνήμη τόσων ιδωμένων παραστάσεων έχει μείνει η δαντελένια αίσθηση αυτής της παράστασης με πολύ γέλιο και ρυθμούς εκρηκτικούς, χάρη στη μαεστρία του Βολανάκη και τους ηθοποιούς άψογους και συντονισμένους, υπό τη σκηνοθετική «μπαγκέτα» του.

Ο έρωτας, η απιστία, το ξενοδοχείο των κρυφών ηδονών, η υποκρισία της αστικής τάξης, η υπακοή και οι κατεργαριές των κατωτέρων ενυπάρχουν στην κωμωδία αυτή. Κυρίαρχο εύρημα εδώ είναι η διπλοπροσωπία (η ομοιότητα ενός πλούσιου αστού μέναν φτωχό, αφελή υπηρέτη ξενοδοχείου) με τις παρεξηγήσεις και τα μπερδέματα που δημιουργούνται.

Στο Βασιλικό Θέατρο ο σκηνοθέτης **Γιάννης Αναστασάκης** έστησε μια αξιοπρεπή παράσταση εποχής, που όμως δεν είχε τους ρυθμούς και τις ερμηνείες που θα την έκαναν να λάμψει. Το γέλιο λιγοστό. Οι ηθοποιοί -πλήν λιγοστών εξαιρέσεων- δεν ήταν επαρκείς για να πλέξουν αυτόν το δαντελωτό μηχανισμό ωρολογιακής βόμβας με το τσίμινγκ, τις μεταμορφώσεις, το μπρίο που χρειάζεται. Ο **Ταξιάρχης Χάνος** στο διπλό ρόλο Βίκτορ /Πος με καλές στιγμές, όπως και ο **Κώστας Σαντάς** ως αεράτος γιατρός.

«Οικογένεια Νώε» της Ξένιας Καλογεροπούλου

Εμπνευσμένο από τη γνωστή ιστορία της Παλαιάς Διαθήκης είναι το έργο των Ξένιας Καλογεροπούλου-Θωμά Μοσχόπουλου «**Οικογένεια Νώε**» που παρουσιάζει η Παιδική Σκηνή του ΚΘΒΕ στο Βασιλικό Θέατρο.

Ενας παραμελημένος και πολυμήχανος παππούς. Οι δυο γιοί με τις γυναίκες τους που έχουν από ένα παιδί. Ο επικείμενος κατακλυσμός. Η δημιουργία της κιβωτού, η διαφυγή όλων μαζί με διάφορα ζεύγη ζώων. Εδώ μπαίνει η σύγχρονη ματιά του συγγραφικού διδύμου βάζοντας με απλό και γοητευτικό τρόπο

ζητήματα όπως οι οικογενειακές σχέσεις, γονείς-παιδιά και τα προβλήματά τους, η ερωτική αφύπνιση, η προστασία της φύσης, η αγάπη, η αλληλεγγύη, η σχέση μας με τα ζώα.

Η **Στέλλα Μιχαηλίδου** (συγγραφέας βιβλίων και θεατρικών έργων για παιδιά, χορογράφος, καθηγήτρια στο Αριστοτέλειο, σκηνοθέτρια) δείχνει με τη σκηνοθετική και χορογραφική της τέχνη το γόνιμο, δημιουργικό και ευφάνταστο ταλέντο της παρασύροντας μικρούς και μεγάλους θεατές.

Αξιοποιώντας το πολυεπίπεδο σκηνικό του Αντώνη Δαγκλίδη, σε συνδυασμό με τις ονειρικές βιντεοεικόνες του Μπάμπη Βενετόπουλου έστησε μια καλόγουστη παράσταση με όλους τους ηθοποιούς αλλά και τα διάφορα ζώακια που ξεμύτιζαν επί σκηνής και ιδιαίτερα με το κινητικότατο και χαριτωμένο χαχούνι της κιβωτού (η ζωντανή μουσική τριών μουσικών με κλαρινέτο, βιολί, πιάνο σε σύνθεση Κώστα Βόμβολου στα συν επίσης της παράστασης).

Ο βετεράνος **Φούλης Μπουντούρογλου** εξαιρετικός ως απόμακρος και εφευρετικός παππούς Νώε αλλά και οι νεότεροι ηθοποιοί δοσμένοι ολόψυχα στους ρόλους τους «ταξιδεύουν» τους θεατές. Ητοι οι: Χρύσα Ζαφειριάδου, Άννα Κυριακίδου, Νίκος Ορτετζάτος, Φανή Αποστολίδου, Νίκος Ράμμος, Αριστοτέλης Ζαχαράκης, Σοφία Παπανικάνδρου, Αρετή Μίχου.

*Το ΚΘΒΕ παρουσιάζει επίσης αυτό τον καιρό : Το έργο του Μπέρτολτ Μπρεχτ «Η μάνα κουράγιο και τα παιδιά της», σε σκηνοθεσία Νικίτα Μιλιβόγιεβιτς, με πρωταγωνίστρια τη Λήδα Φωτοπούλου στην Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών. Το «Σωτηρία με λένε» της Σοφίας Αδαμίδου σε σκηνοθεσία Χριστίνας Χατζηβασιλείου με πρωταγωνίστρια την Εφη Σταμούλη. Την «Οικογενειακή γιορτή» των Βίντεμπεργκ-Ρούκοβ-Χάνσεν σε σκηνοθεσία Γιάννη Παρασκευόπουλου στο φουαγιέ της ΕΜΣ. Το έργο του Μάικ Κένι «Το αγόρι με τη βαλίτσα» σε σκηνοθεσία Μιχάλη Σιώνα στη Νεανική Σκηνή της Μονής Λαζαριστών.

Αυτό το άρθρο δημοσιεύτηκε στην κατηγορία Επί σκηνής στις 16 Δεκεμβρίου 2016

[<https://vidalart.gr/%cf%83%ce%b5%cf%81%ce%b3%ce%b9%ce%ac%ce%bd%ce%b9-%cf%83%cf%84%ce%b7-%ce%b8%ce%b5%cf%83%cf%83%ce%b1%ce%bb%ce%bf%ce%bd%ce%af%ce%ba%ce%b7-%ce%bc%ce%b5-%cf%84%ce%bf-%ce%ba%ce%b8%ce%b2%ce%b5/>].